

Gródek, 5 września 2023 roku

Znak sprawy: OP-2/2023

**Dyrektor
Centrum Edukacji Artystycznej**

WNIOSEK ORGANIZACJI SPOŁECZNEJ O WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

Działając w imieniu Stowarzyszenia na rzecz Praworządności w Szkołach „Stowarzyszenie Umarłych Statutów” (dalej: „Stowarzyszenie”) i w interesie publicznym, na podstawie art. 31 § 1 pkt 1 i 2 k.p.a. wnoszę o:

1) wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie uchylenia na podstawie art. 114 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz.U. 2021 poz. 1082 ze zm., dalej: „u.p.o.”) sprzecznych z prawem postanowień

Statutu Zespołu Szkół i Placówek Artystycznych w Nysie (dalej odpowiednio: „Statut”, „Szkoła”),

2) dopuszczenie Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu, o którym mowa w pkt 1.

UZASADNIENIE

Celami Stowarzyszenia, zgodnie z jego statutem, jest w szczególności prowadzenie działań w zakresie obywatelskiego i społecznego monitorowania przestrzegania prawa przez szkoły oraz inne podmioty systemu oświaty, w tym w szczególności monitorowanie zgodności z prawem statutów oraz pozostałych aktów prawa wewnętrznego stanowionych przez szkoły i te podmioty oraz dążenia do usunięcia wykrytych naruszeń prawa. Cele te Stowarzyszenie realizuje w szczególności poprzez podejmowanie (z własnej inicjatywy bądź na wniosek) interwencji w przypadku naruszeń praw ucznia bądź właściwych przepisów regulujących pracę szkół oraz inicjowanie postępowań administracyjnych i sądowych, w tym w szczególności postępowań administracyjnych w sprawach uchylenia statutów publicznych przedszkoli, szkół lub placówek albo niektórych ich postanowień oraz uczestniczenie w tych postępowaniach.

Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Krajowego Rejestru Sądowego.

W związku z powyższym, wszczęcie postępowania administracyjnego dotyczącego niezgodności Statutu z prawem powszechnie obowiązującym oraz dopuszczenie Stowarzyszenia do udziału w tym postępowaniu pozostaje zgodne z celami Stowarzyszenia. Ze względu zaś na szereg niezgodności poszczególnych przepisów Statutu z przepisami prawa powszechnie obowiązującego (które opisane są szczegółowo w dalszej części niniejszego wniosku), wszczęcie postępowania jest zgodne także z interesem społecznym.

Stowarzyszenie, realizując swoje cele statutowe, wnosi o podjęcie przez Dyrektora CEA działań koniecznych do dostosowania Statutu do wymogów prawa, poprzez uchylenie sprzecznych z prawem postanowień Statutu. Jednocześnie Stowarzyszenie przedkłada argumentację przemawiającą za podjęciem ww. działań.

Jednocześnie zaznaczam, że treść Statutu została poddana ocenie według wersji Statutu zamieszczonego pod adresem:

<http://zsiipart.nysa.pl/regulaminy.php>

<http://zsiipart.nysa.pl/files/regulaminy/Statut%20ZSiPA%20w%20Nysie.pdf>

Kwestionowane postanowienie Statutu: §16 ust. 4, §21 ust. 6 §25 ust. 3 pkt 18

„Zasady organizacji wycieczek klasowych/szkolnych, plenerów artystycznych, zielonych szkół, obozów naukowych regulują odpowiednie regulaminy.”

„[...] Zasady funkcjonowania biblioteki określone są w odrębnym regulaminie, stanowiącym załącznik nr 1 do Statutu”

„Uczeń ma obowiązek:

[...]

18) przestrzegać obowiązujących w Zespole regulaminów wycieczek klasowych/szkolnych, plenerów artystycznych, zielonych szkół oraz obozów naukowych”

Zgodnie z art. 98 ust. 1 pkt 23 u.p.o. to statut szkoły powinien określać organizację biblioteki szkolnej oraz warunki i zakres współpracy biblioteki szkolnej z uczniami, nauczycielami i rodzicami. W związku z powyższym brak jest podstaw do normowania tych kwestii w aktach innych niż statut, w szczególności zaś przyjmowanych przez nieokreślone organy w bliżej nieokreślonym trybie. Ponadto, zgodnie z art. 99 u.p.o., obowiązki ucznia określa się w statucie szkoły. Nie jest zatem dopuszczalne normowanie obowiązków w innych aktach. Z ustawowego nakazu określenia obowiązków w statucie szkoły wynika bowiem konieczność sformułowania konkretnych norm wyznaczających modele pożądanego zachowania, a nie jedynie blankietowego odesłania do bliżej nieokreślonych aktów, wydanych przez nieokreślone organy w nieprzewidzianym prawem trybie. Tymczasem niektóre regulaminy

funkcjonujące w szkole, np. „regulamin plenerów artystycznych” mogą nakładać na uczniów dodatkowe i bezprawne obowiązki.

Należy również zaznaczyć, że wymienione w statucie regulaminy, dostępne pod adresem <http://zsiipart.nysa.pl/regulaminy.php> również zawierają wiele postanowień mogących naruszać przepisy prawa powszechnie obowiązującego, m.in:

„Wszelkie formy uczestnictwa młodzieży w zajęciach dodatkowych - kursach, korepetycjach, kołach zainteresowań muszą być potwierdzone przez Rodziców pisemnie i zaakceptowane przez Dyrektora Szkoły” (Rozdział II ust. 8 Regulaminu Internatu ZSIPA w Nysie)

„W przypadku naruszenia powyższych zasad nauczyciel ma obowiązek odebrania uczniowi telefonu lub innego urządzenia, a następnie zdeponowania go u dyrektora szkoły, ponadto uczeń otrzymuje punkty ujemne (-15)” (Pkt 3 Regulaminu korzystania z telefonów komórkowych w ZSIPA w Nysie)

„Klasa pokrywa koszty związane z wyjazdem opiekunów (przejazdy, noclegi, dieta, bilety wstępu itp.) (Rozdział IV “Finansowanie Pleneru” pkt 5 Regulaminu plenerów i wycieczek)

„Strój codzienny ma być czysty, schludny, niewyzywający, uszyty z nieprzeźroczystych materiałów”

„Na lekcjach wychowania fizycznego obowiązują odrębne zasady dotyczące ubrania, ustalone przez nauczycieli tego przedmiotu”

„Strój galowy:

1. Uczniowie zobowiązani są do noszenia stroju galowego na uroczystościach, imprezach szkolnych oraz spotkaniach, na których reprezentują szkołę.

2. Strój galowy:

a) dziewczęta – biała bluzka, granatowa, szara lub czarna spódnica, ewentualnie spodnie czy też sukienka w podobnych kolorach,

b) chłopcy – ciemny garnitur, koszula i krawat, ewentualnie biała koszula, długie granatowe, szare lub czarne spodnie o klasycznym kroju.”

[...]

5) Ocena zachowania uwzględnia przestrzeganie regulaminu stroju ucznia.

6) W przypadku, gdy strój ucznia nie będzie spełniał wymogów powyższego regulaminu wychowawca klasy zobowiązany jest do podjęcia decyzji zgodnych z procedurami

postępowania zawartymi w statucie szkoły” (Regulamin ubioru obowiązujący w ZSIPA w Nysie)

Kwestionowane postanowienie Statutu: §25 ust. 1 pkt. 7

„[...] Nieobecność ucznia na pracy pisemnej nie może być podstawą do wystawienia oceny niedostatecznej z tej pracy; praca ta musi zostać zaliczona w terminie do 2 tygodni od momentu powrotu ucznia do szkoły; w przypadku niedopełnienia powyższego wymogu, uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną”

Zgodnie z art. 44b ust. 3 pkt 1 u.s.o. ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia polega na rozpoznawaniu przez nauczycieli poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań określonych w podstawie programowej oraz wymagań edukacyjnych wynikających z realizowanych w szkole programów nauczania. W sytuacji nieobecności ucznia na zajęciach, podczas których nauczyciel przeprowadził sprawdzian lub pracę klasową, nie jest możliwe rozpoznanie poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności. W konsekwencji niedopuszczalne jest więc wystawienie uczniowi jakiegokolwiek oceny bieżącej z tego tytułu. Jednocześnie wnioskodawca zwraca uwagę na to, że za ewentualną ucieczkę ze sprawdzianu uczeń może zostać oceniony na gruncie zachowania.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §25 ust. 2

„W przypadku uznania przez ucznia, że jego prawa zostały naruszone przez nauczyciela, może on złożyć skargę do dyrektora, którą dyrektor rozpatruje w okresie nie dłuższym niż 14 dni od daty wpływu skargi. Od rozstrzygnięcia dyrektora uczeń może się odwołać do organu sprawującego nadzór pedagogiczny w okresie nie dłuższym niż 14 dni. Odwołanie składa za pośrednictwem dyrektora.”

Brak jest podstaw by narzucać innym organom, np. organowi sprawującemu nadzór pedagogiczny, obowiązki w zakresie rozpatrywania odwołań od rozstrzygnięć dyrektora szkoły ws. skarg na naruszenia praw ucznia, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 17 u.p.o. Organy te mogą podejmować odpowiednie działania w związku ze swoimi prerogatywami, ale nigdy nie będą organami II instancji rozpatrującymi odwołanie.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §25 ust. 3 pkt 4

*„[...] Formę usprawiedliwień określa wychowawca w porozumieniu z uczniami i rodzicami
[...]”*

Zgodnie z art. 99 pkt 2 u.p.o. statut powinien określać termin i formę wnoszenia usprawiedliwień przez uczniów i ich rodziców. Bezprawnym jest wobec tego poddawanie określania formy i szczegółowych zasad wnoszenia usprawiedliwień woli wychowawcy. Kwestia usprawiedliwień powinna być w całości uregulowana w statucie szkoły.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §25 ust. 3 pkt 6, 7

„Uczeń ma obowiązek:

[...]

6) przestrzegać obowiązującego w Zespole regulaminu korzystania przez uczniów z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych

7) korzystając z urządzeń nagrywających dźwięk i obraz przestrzegać zasady, że jest ono możliwe wyłącznie za zgodą osoby nagrywanej lub fotografowanej

Uczniowie przynoszą do szkoły telefony komórkowe i inny sprzęt elektroniczny na własną odpowiedzialność. Szkoła nie ponosi odpowiedzialności za zniszczenie, zagubienie czy kradzież sprzętu”

Zgodnie z art. 99 pkt 4 u.p.o. w statucie szkoły określa się obowiązki ucznia z uwzględnieniem obowiązków w zakresie „przestrzegania warunków wnoszenia i korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych na terenie szkoły”. Szkoła nie posiada natomiast żadnych uprawnień do rekwirowania urządzeń ucznia, nawet w przypadku łamania zasad statutu dotyczących korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń na terenie szkoły.

W odniesieniu do przepisów zakazujących filmowania i fotografowania nauczycieli, kwestionowane postanowienie nie zawiera rozróżnienia czynności nagrywania audio i wideo na nagrywanie nauczyciela pełniącego funkcje publiczne i nagrywanie innych osób postronnych, będącymi osobami fizycznymi. Wymienione przypadki będące przedmiotem rozróżnienia są znacznie odmienne względem siebie pod względem kwalifikacji prawnej czynu, jego karalności jak i ochrony prawnej dóbr osoby fizycznej,

która jest nagrywana. Należy zwrócić uwagę, iż nagrywanie rozmowy której jesteśmy uczestnikiem, przy czym rozmowa odbywa się pomiędzy osobami fizycznymi (uczniami) może stanowić naruszenie dóbr osobistych określonych w art. 23 k.c. Jednakże, w przypadku nagrywania wypowiedzi nauczyciela pełniącego obowiązki przybiera bardzo odmienną kwalifikację, z uwagi na fakt iż, uzyskanie zgody na nagrywanie nauczyciela nie ma uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa. Należy wskazać, że nagrany materiał może zostać wykorzystany do osobistego użytku ucznia, celem na przykład powtórzenia wiadomości omówionych na lekcji. Brak wyrażonej zgody przez nauczyciela nie może być równoznaczny z brakiem możliwości nagrywania go, gdyż sama ta czynność nie narusza dóbr osobistych określonych w art. 23 i 24 k.c., a także nie stoi w sprzeczności z art. 81 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. 2021 poz. 1062 ze zm.). Szkoła jest miejscem publicznym i nie ma podstaw, aby ograniczać możliwość dokumentowania przez uczniów co dzieje się na jej terenie, a wręcz mogłoby to prowadzić do nadużyć w przypadku stosowania na terenie szkoły przemocy (nie można byłoby wtedy udowodnić kto jest sprawcą przemocy).

Kwestionowane postanowienie Statutu: §25 ust. 3 pkt 13

„Uczeń ma obowiązek

[...]

13) uczestniczyć w pracach porządkowych na terenie Zespołu”

Szkoła nie ma uprawnień do nakładania na uczniów takich obowiązków. Takie działania jak uczestniczenie w pracach porządkowych na terenie szkoły nie są co do zasady obowiązkami ucznia. Kwestionowane postanowienie Statutu narusza art. 65 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym obowiązek pracy może być nałożony tylko przez ustawę. Akt rangi podustawowej nie może przewidywać możliwości nałożenia w sposób władczy obowiązku pracy. Tymczasem kwestionowane postanowienia statutu wprost przewiduje możliwość nałożenia na ucznia obowiązku pracy. Obowiązek wykonywania określonej pracy, od którego podmiot tego obowiązku nie może się uchylić, jest przewidziany w określonych sytuacjach w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Tytułem przykładu można wymienić art. 47 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. 2022 poz. 1657, dalej: „u.z.z.z.”) czy art. 34 § 1a pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. 2022 poz. 1138 ze zm.). Każdorazowo jednak obowiązek taki wynika wyłącznie z ustawy, nigdy zaś z jakiegokolwiek aktu rangi podustawowej.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §25 ust. 3 pkt 16

„Uczeń ma obowiązek

[...]

16) pozostawać - w czasie planowych zajęć edukacyjnych i w trakcie przerw między lekcjami - na terenie ZSiPA. W przypadku łamania tej zasady uczniowi będzie czasowo odbierana karta dostępu i dopiero na wniosek rodzica ponownie zostanie uruchomiona procedura jej wydania”

Postanowienie to narusza art. 52 ust. 1 Konstytucji RP poprzez uniemożliwienie uczniom podejmowania swobodnych decyzji w zakresie ich miejsca pobytu. Troska o bezpieczeństwo nie może być podstawą do ograniczenia wolności uczniów (w szczególności pełnoletnich), którzy korzystając ze swojej samodzielności opuścili teren szkoły z jakiegokolwiek powodu - tak w trakcie krótkich przerw śródlekcyjnych, jak i dłuższych przerw wynikających z tzw. „okienka”. Obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa i opieka szkoły kończy się z chwilą opuszczenia terenu szkoły przez takiego ucznia.

Nie można ponadto przyjąć, że przebywanie poza szkołą samo w sobie stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa ucznia, zwłaszcza w kontekście faktu, że zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. 2022 poz. 988 ze zm.) dzieci w wieku powyżej 7 lat mogą korzystać z dróg samodzielnie. Nie jest zatem zrozumiałe, w jaki sposób samo w sobie przebywanie poza terenem szkoły na przerwie stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa ucznia.

Ponadto należy zaznaczyć, że techniczne lub prawne uniemożliwienie opuszczenia terenu szkoły przez uczniów, w szczególności pełnoletnich, nie znajduje również uzasadnienia w zakresie realizacji norm społecznych czy też przygotowania ucznia do życia pozaszkolnego. Nadmierna opieka nad uczniem, wykraczająca poza przepisy prawa, może stanowić zagrożenie dla jego prawidłowego rozwoju, m.in. poprzez zaburzenie zdolności samodzielnego rozpoznawania i unikania zagrożeń.

Niedopuszczalne jest również uniemożliwienie uczniowi, który opuścił teren szkoły w trakcie zajęć bądź też przerwy ponownego wejścia do szkoły poprzez odebranie karty dostępu.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §27 ust. 5 pkt 1

„Dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu ucznia z listy uczniów po zasięgnięciu opinii Samorządu Uczniowskiego oraz podjęciu stosownej uchwały przez Radę Pedagogiczną w przypadku:

1) nieusprawiedliwienia w terminie 75 godzin lekcyjnych w danym roku szkolnym”

Zgodnie z art. 68 ust 2 u.p.o. dyrektor szkoły lub placówki może, w drodze decyzji, skreślić ucznia z listy uczniów w przypadkach określonych w statucie szkoły lub placówki. Skreślenie następuje na podstawie uchwały rady pedagogicznej, po zasięgnięciu opinii samorządu uczniowskiego. Należy jednak zauważyć, że środek ten powinien stanowić ostateczność dla organów szkoły, właściwą w sytuacji, gdy inne środki oddziaływania wychowawczego nie wpłynęłyby na zachowanie danego ucznia w zakresie przestrzegania przez niego postanowień statutu szkoły (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. III SA/Łd 661/18). Wobec tego nie znajduje uzasadnienia regulacja statutowa, która pozwala na podjęcie decyzji o skreśleniu ucznia z listy uczniów za nieusprawiedliwienie w terminie nieobecności.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §27 ust. 5 pkt 6

„Dyrektor może podjąć decyzję o skreśleniu ucznia z listy uczniów po zasięgnięciu opinii Samorządu Uczniowskiego oraz podjęciu stosownej uchwały przez Radę Pedagogiczną w przypadku:

6) postępowania niegodnego, nieodpowiedzialnego, godzącego w dobre imię Zespołu, w tym naruszenia porządku w miejscach publicznych udokumentowanego przez policję lub straż miejską, skazania prawomocnym wyrokiem sądu”

Skreślenie z listy uczniów to najsurowsza kara przewidywana w Statucie. Winna więc być wymierzana za czyny poważne, naruszające dobro innych w stopniu znaczącym. W konsekwencji za sprzeczne z prawem należy uznać postanowienie statutowe umożliwiające skreślenie z listy uczniów za bliżej nieokreślone czyny naruszające zasady moralne, prawa i wolności innych osób, czy też czyny godzące w dobre imię szkoły - są to potencjalne przewinienia, w sprawie których można zastosować inną, adekwatniejszą karę.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §28 ust. 5a

„Podstawą do wystawienia oceny śródrocznej i rocznej jest średnia ważona ocen cząstkowych.”

Zgodnie z art. 44f ust. 3 ustawy o systemie oświaty (dalej: „u.s.o.”) klasyfikacja roczna polega na całościowym podsumowaniu osiągnięć edukacyjnych ucznia w danym roku szkolnym oraz ustaleniu rocznych ocen klasyfikacyjnych. W związku z tym przepisem należy przytoczyć także art. 44b u.s.o., według którego ocenianie osiągnięć edukacyjnych polega na rozpoznawaniu poziomu opanowania wiadomości w stosunku do podstawy programowej i programów nauczania.

Roczna ocena klasyfikacyjna obejmuje całokształt wiedzy ucznia zdobytej w roku szkolnym. Jak każda ocena, jest niezależna od oceny śródrocznej, czy jakiegokolwiek innej ocen, w tym średniej oceny składającej się z ocen cząstkowych. Zależy ona wyłącznie od wiedzy ucznia. Ponadto należy wywnioskować, że tak ocena śródroczna, jak i średnia ocen cząstkowych ma jedynie charakter informacyjny. Informuje ona ucznia, w jakim stopniu opanował przekazane mu treści, tym samym dając drogowskaz, jakie treści powinien „nadrobić”, by przy klasyfikacji rocznej osiągnąć pożądaną ocenę „na świadectwie”.

Zaskarżony przepis Statutu stwarza sytuację, w której uczeń, pomimo opanowania wysokiego poziomu podstawy programowej dzięki ciężkiej pracy, nie może otrzymać sprawiedliwej oceny klasyfikacyjnej, ponieważ wagi ocen cząstkowych upośledzają ewaluację jego osiągnięć.

Ustawodawca nie zezwala na wystawienie oceny klasyfikacyjnej na podstawie kryteriów innych, niż wymienionych w u.s.o. System średniej ważonej nie może być uważany za równoważne odzwierciedlenie poziomu opanowania przez ucznia podstawy programowej, czyniąc tym średnią ocen cząstkowych dozwoloną formą pośrednictwa między kryterium właściwym, a oceną klasyfikacyjną. Byłaby to błędna interpretacja art. 44b ust. 3 u.s.o.

Obecne rozwiązanie de facto automatyzuje proces wystawiania oceny, ograniczając rolę nauczyciela przedmiotu do podmiotu dopełniającego formalności. Nauczyciel traci możliwość sprawiedliwej ewaluacji postępów ucznia z powodu ograniczenia sztywnym kryterium wyznaczanym przez Statut. Tym samym zanika istota oceny klasyfikacyjnej, tj. całościowe podsumowanie osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Wymieniony system punktowy może służyć jedynie za informację (przedmiot) dla nauczyciela, ułatwiającą sprawiedliwe ustalenie oceny zachowania ucznia. W innym przypadku system punktowy stałby się faktycznym podmiotem procesu wystawiania oceny zachowania.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §28 ust. 5a pkt 5, §29 ust. 3

„Szczegółowe zasady przyporządkowania wagi ocenom bieżącym na poszczególnych przedmiotach określają nauczyciele tych przedmiotów w przedmiotowym systemie oceniania”

„Nauczyciel lub zespół przedmiotowy opracowuje szczegółowe wymagania edukacyjne właściwe dla każdej oceny i przedstawia je uczniom w pierwszym miesiącu nauki każdego roku szkolnego”

Przepisy normują regulowanie szczegółowych kwestii dotyczących oceniania wewnątrzszkolnego w tzw. „Przedmiotowym Systemie Oceniania”.

Zgodnie z art. 99 ust. 2 u.p.o. w związku z art. 98 ust. 1 pkt 8 u.p.o. i art. 44b ust. 10 u.s.o. statut szkoły powinien zawierać szczegółowe regulacje w zakresie warunków i sposobu oceniania wewnątrzszkolnego.

Wobec tego powyższa delegacja powinna być rozpoznana jako sprzeczny z u.p.o sposób formułowania szczegółowych regulacji we wspomnianej materii w przestrzeni wykraczającej poza treść normatywną statutu.

Z tego powodu zakwestionowany przepis powinien zostać uchylony, a Statut uzupełniony tak, by zawierał całość uregulowań dotyczących warunków i sposobu oceniania wewnątrzszkolnego uczniów.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §28 ust. 5a pkt 7, §29 ust. 1 pkt 1

„Ocenę celującą z przedmiotów artystycznych, otrzymuje uczeń, który spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

a - Organizuje wystawy indywidualne i zbiorowe (w szkole i poza szkołą).

b - Reprezentuje wysoki poziom artystyczny i inspiruje innych do działań na wysokim poziomie artystycznym.

c - Wykonuje dodatkowe prace plastyczne w przedmiocie poza programem.

d - Bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach ogólnopolskich i międzynarodowych.”

„stopień celujący otrzymuje uczeń, który: posiadał wiedzę i umiejętności wykraczające poza program nauczania przedmiotu realizowanego w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia, biegle posługuje się zdobytą wiedzą i umiejętnościami w rozwiązywaniu zadań i problemów nietypowych, wykraczających poza realizowany program nauczania przedmiotu [...]”

Zgodnie z art 44b ust. 3 u.s.o. ucznia można oceniać wyłącznie w zakresie wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej bądź programie nauczania. Nie można wobec tego wymagać od ucznia, aby na ocenę celującą jego działania, wiedza oraz umiejętności przewyższały podstawę programową lub program nauczania np. poprzez konieczność uczęszczania na konkursy, olimpiady itp. W myśl § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz.U. 2019 poz. 373) ocena celująca jest najwyższą oceną w skali ocen możliwych do uzyskania w szkole, w związku z czym jak najbardziej zrozumiałym jest wprowadzanie największych wymagań potrzebnych do zdobycia oceny celującej. Wymagania te nie mogą jednak wykraczać poza podstawę programową oraz program nauczania. Uczeń, który w stopniu określonym przez statut przyjął wiedzę oraz umiejętności wymagane przez podstawę programową lub program nauczania zasługuje na ocenę celującą.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §30 ust. 1

„Śródroczna i końcoworoczna ocena zachowania ucznia jest integralną częścią klasyfikacji”

Zgodnie z art. 44f ust. 3 u.s.o. klasyfikacja roczna polega na całościowym podsumowaniu osiągnięć edukacyjnych ucznia w danym roku szkolnym oraz ustaleniu rocznych ocen klasyfikacyjnych. W związku z tym przepisem należy przytoczyć także art. 44b u.s.o., według którego ocenianie osiągnięć edukacyjnych polega na rozpoznawaniu poziomu opanowania wiadomości w stosunku do podstawy programowej i programów nauczania. W związku z powyższym niewłaściwym jest uznawanie za “integralną część klasyfikacji” oceny z zachowania.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §30 ust. 6 pkt 6

*„Śródroczna i roczna ocena klasyfikacyjna zachowania uwzględnia w szczególności:
[...]*

6) godne, kulturalne zachowanie się na terenie Zespołu i poza nim”

Jednym z punktów uwzględnianych w ocenie zachowania jest godne zachowanie ucznia na terenie szkoły oraz poza nią. Postępowanie ucznia poza szkołą nie powinno mieć co do zasady wpływu na ocenę z zachowania w szkole, jeśli postępowanie to nie miało charakteru reprezentowania szkoły (np. naganne zachowanie podczas oficjalnego wyjazdu, wycieczki szkolnej). Należy bowiem mieć na względzie, iż regulacje statutu szkoły, w tym również te związane z obowiązkami uczniów, mają wewnętrzny charakter. Obowiązki nie powinny być więc nakładane w związku z zachowaniami, które nie miały związku z korzystaniem ze szkoły jako zakładu administracyjnego.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §30 ust. 7 pkt 1, 2

*„ocenę wzorową (wz) otrzymuje uczeń, który: [...] wyróżnia się schludnym wyglądem
[...]*

Uczeń wzorowy jest wzorem dla innych i powinien spełniać następujące kryteria:

Wygląd zewnętrzny:

- ubiera się stosownie do okoliczności,*
- zachowuje takt i umiar w ubiorze, wyglądzie zewnętrznym,*
- dba o swoją higienę osobistą*

*2) ocenę bardzo dobrą (bdb) otrzymuje uczeń, który:
[...] wyróżnia się schludnym wyglądem [...]*

Zgodnie z art. 100 ust. 6 u.p.o. statut szkoły określa zasady ubierania się uczniów na terenie szkoły. Pojęcia „ubierania się” nie można interpretować jednak rozszerzająco i rozumieć pod nim również „wyglądu ucznia”. Podkreślone zostało to w uzasadnieniu do projektu u.p.o., w którym projektodawca wskazał, że w zapisie dotyczącym przestrzegania zasad ubierania się uczniów na terenie szkoły zrezygnowano z wyrażenia dotyczącego dbania o schludny wygląd, kierując się zgłaszanymi w tej kwestii przez uczniów, rodziców i nauczycieli wątpliwościami dotyczącymi zakresu pojęcia „schludny”, jako bardzo szeroko rozumiany i nieprecyzyjny. Jasno więc podkreślono, że statuty szkół po wejściu w życie ww. ustawy nie mogą już określać zasad wyglądu uczniów.

Brak jest również podstaw do uzależnienia oceny zachowania od wyglądu ucznia.

Kwestionowane postanowienie Statutu: §31 ust. 7

„[...] Nieobecność ucznia na lekcji, na której podawano przewidywane oceny nakłada na niego i jego rodziców (prawnych opiekunów) obowiązek skontaktowania się z nauczycielem w celu poznania proponowanej oceny”

Brak jest podstawy prawnej, która umożliwiłaby normowanie w statucie obowiązków rodziców ucznia. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż art. 98 ust. 1 pkt 17 oraz art. 99 u.p.o. uprawnia do określenia w statucie obowiązków uczniów. Brak jest analogicznej regulacji ustawowej, która odnosiłaby się do obowiązków rodziców.

* * *

Uprzejmie prosimy o prowadzenie korespondencji w tej sprawie za pomocą środków komunikacji elektronicznej poprzez skrzynkę ePUAP Stowarzyszenia (/ _SUS/ domyslna), względnie drogą mailową (kontakt@umarlestatuty.pl). Jednocześnie zwracamy się również z prośbą o nienadsyłanie pism w wersji papierowej.

W imieniu Stowarzyszenia,

DANIEL SJARGI

Wiceprezes Zarządu

pismo opracowała: E. Kassner